

การสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม Creative Performing Arts in High-School Folk Song Bands of Mahasarakham Province

ยุวดี พลศิริ¹ พีระ พันลูกท้าว²
Yuwadee Ponsiri¹ Peera Phanlukthao²

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคามในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบการสร้างสรรคานาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งและข้อมูลภาคสนาม จากโรงเรียนที่ได้รับรางวัลวงดนตรีลูกทุ่งดีเด่นคือ โรงเรียนผดุงนารี โรงเรียนวาปีปทุม และโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ ใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล 3 แบบ คือ 1) แบบการสัมภาษณ์ ใช้สัมภาษณ์ครูผู้ควบคุมวงดนตรีจำนวน 6 คน กลุ่มผู้รู้จำนวน 3 คน กลุ่มผู้ปฏิบัติจำนวน 12 คน กลุ่มผู้ออกแบบท่าเต้นจำนวน 4 คน และกลุ่มผู้สนับสนุนหรือกลุ่มบุคคลทั่วไปจำนวน 15 คน ซึ่งเป็นผู้ปกครองของนักเรียน 2) คำถามในการสนทนากลุ่ม 3) แบบสังเกตการจัดกิจกรรม การปฏิบัติของครูกรณีศึกษาและสภาพโรงเรียน นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องด้วยเทคนิคแบบสามเส้า วิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้วนำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคามประกอบไปด้วย ศิลปะทางดนตรี ศิลปะทางการร้องเพลง ศิลปะทางการเต้น และศิลปะในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย การแสดงที่ปรากฏในการแสดงวงดนตรีลูกทุ่งปัจจุบันเป็นการแสดงของนาฏศิลป์ประยุกต์ที่เกิดจากการนำการแสดงนาฏศิลป์ 2 สกุล ได้แก่ ทำรำนานาฏศิลป์ไทยและท่าเต้นบัลเลต์ (Ballet) มาปรับใช้ให้เกิดเป็นกระบวนท่าเต้นที่ผ่านการทดลอง ซึ่งการสร้างสรรค์จะประสบความสำเร็จเป็นผลงานได้ ต้องอาศัยองค์ประกอบการสร้างสรรคานาฏกรรม อันประกอบด้วย รูปแบบการแสดง, การคัดเลือกบทเพลง, การคัดเลือกนักร้อง, การคัดเลือกนักดนตรี, การคัดเลือกแดนเซอร์ (Dancer), รูปแบบการสร้างสรรคท่าเต้น, รูปแบบการแปรแถว, การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบท่าเต้น, สถานที่ฝึกซ้อมการแสดง นอกจากนั้นยังต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ ประสิทธิภาพของศิลปิน อันเกิดความชำนาญจากการฝึกฝนฝีมือที่สะสมมาเป็นตัวกำหนดรูปแบบการแสดงวงดนตรีลูกทุ่ง จึงสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความงามอันเยี่ยมยอดได้

คำสำคัญ : กิจกรรม; การสร้างสรรค์; วงดนตรีลูกทุ่ง; มัธยมศึกษา; ศิลปะการแสดง

Abstract

Creative Performing Arts in High-School Folk Song Bands of Mahasarakham Province The purpose of this research was to study the creative performing arts in high-school folk bands in Mahasarakham province.

Written documents and fieldwork data were gathered for this study. The research design was qualitative method used across case studies between schools receiving the outstanding folk song band award. The data were collected by formal, informal, and in-depth interviews, participant and non-participant observation, through the focus group technique and documentary analysis. Research instruments consisted of 1) interview case studies with teachers who controlled the activities, administrators, students, and parents, 2) questions and discussion in a focus group and, 3) observation of forms of activity organization, case studies practice, and the context of the schools. Data were checked for their accountability with a triangulation technique, and analyzed in accordance with the given objectives, and presented in a descriptive form.

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

² อาจารย์ สาขาวิชาการวิจัยทางศิลปกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The research concluded that the creative performing arts in High-School Folk Song Bands in Mahasarakham Province made it possible to reach adults and young people in Mahasarakham. This could be used to spread the arts and to help in cultural crisis solving. Education in the creative performing arts can help to foster an interest, among the people, in the refined things, which our ancestors have developed over time with their valuable indigenous knowledge.

Keyword : Activity; Creative; Folk Song Band; High-School; Performing Arts

บทนำ

จังหวัดมหาสารคามมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นจำนวนมากที่มีการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยแบ่งออกเป็นแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะมีการเรียนการสอน 12 ชั้นปี โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วงชั้น ภายในกลุ่มสาระศิลปะประกอบด้วยวิชาดนตรี วิชาศิลปะ และวิชานาฏศิลป์ จัดให้มีการเรียนการสอนโดยเริ่มตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อเป็นการสร้างโอกาสให้กับนักเรียนผู้มีความสามารถ ความสนใจ ในการปรับเปลี่ยนระหว่างการเรียนวิชานาฏศิลป์ต่อกิจกรรมของสถานศึกษาในแต่ละพื้นที่ เพื่อสนองตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ โดยกระทรวงศึกษาธิการต่าง ๆ ให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ต่าง ๆ มาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยกำหนดหลักสูตรพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้รายวิชา ศิลปะศึกษา และสร้างกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงกระบวนการจัดการ รวมถึงการส่งเสริมกิจกรรมยามว่างให้แก่ผู้เรียนที่แสดงออกถึงความสามารถของนักเรียนด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เมื่อสังคมเกิดการเปลี่ยนแปลง จึงมีการพัฒนา กิจกรรมเพิ่มเติม โดยการนำกิจกรรมวงโยธวาทิตและการแสดงวงโปงลางมาประยุกต์โดยการผสมผสานให้เกิดเป็นการแสดงใหม่ที่เรียกว่า “วงดนตรีลูกทุ่ง” ซึ่งนักเรียนส่วนมากที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมวงโยธวาทิตที่มีความถนัดทางด้านดนตรี และการแสดงวงโปงลางที่มีความถนัดทางด้านดนตรีพื้นเมืองและการฟ้อนรำ เป็นผู้เข้าร่วมกิจกรรมวงดนตรีลูกทุ่งในปัจจุบัน ในจังหวัดมหาสารคามปรากฏกิจกรรมวงดนตรีลูกทุ่งเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนวาปีปทุม จากการไปศึกษาดูงานที่ The mall นครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2547 โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์จากงานเกษียณอายุราชการของคณะครูใน พ.ศ. 2548 และโรงเรียนผดุงนารีจากการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน โดยการคัดเลือกเฉพาะ

ชุดการแสดงที่ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับหนึ่งถึงอันดับสาม โรงเรียนวาปีปทุม การแสดงวงดนตรีลูกทุ่งเพลง “องค์เดียในโลก”, โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์การแสดงวงดนตรีลูกทุ่งเพลง “คิดถึงบ้านน้อ” และโรงเรียนผดุงนารี การแสดงวงดนตรีลูกทุ่งเพลง “พระเทพาทรบุญ” ปัจจุบันการแสดงนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งยังมีการจัดกิจกรรมตลอดมา จากนั้นประชาชนหรือโรงเรียนโดยรอบจังหวัดมหาสารคามจึงเริ่มได้รับความสนใจ เพราะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการแสดงออกทางด้านความสามารถการรำ รำบ้า รำฟ้อน การเต้น การเล่นดนตรีของนักเรียน การจัดการศึกษาทางด้านนาฏศิลป์ในปัจจุบันจึงได้มีการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรี การฟ้อนรำ การเต้น การแสดงละครของผู้เรียนพร้อมกับการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

จากกิจกรรมวงดนตรีลูกทุ่งแสดงให้เห็นว่านาฏศิลป์นั้นมีความเคลื่อนไหว และเกิดการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยการนำนาฏศิลป์มาประยุกต์ใช้โดยการผสมผสานกับท่าเต้นบัลเล่ต์ (Ballet) ประกอบกับเพลงลูกทุ่ง ซึ่งการแสดงได้รับความสนใจจากกลุ่มนักเรียนและกลุ่มผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป โดยมีรางวัลเป็นเครื่องยืนยันถึงความสำเร็จ และเป็นการส่งเสริมศิลปะการแสดงให้สอดคล้องกับมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่น เกิดการซึมซับ เกิดการเรียนรู้เป็นหมู่คณะ มีจิตนาการในการสร้างสรรค์งานการแสดงด้านนาฏศิลป์ สามารถแก้ไขสถานการณ์และเข้าใจถึงกระบวนการจัดการ กล้าแสดงออกด้าน การเล่นดนตรี เป็นการฝึกสมาธิ ได้พัฒนาศักยภาพของตัวเอง เกิดการทำงานเป็นกลุ่ม ส่งเสริมคุณลักษณะทางด้านอารมณ์ ด้านการเรียน เพราะกิจกรรมวงดนตรีลูกทุ่งเป็นทั้งรวมศาสตร์และศิลป์ เช่น ศิลปะด้านดนตรี ศิลปะด้านบทเพลง ศิลปะด้านการเต้น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงเกิดการสร้างสรรค์กิจกรรมวงดนตรีลูกทุ่ง ภายใต้องค์ประกอบของการจัดกิจกรรมนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่ง ได้แก่ การกำหนดรูปแบบการแสดง, การคัดเลือกบทเพลง, การคัดเลือกนักร้อง, การคัดเลือกนักดนตรี, การคัดเลือกแดนเซอร์ (Dancer), รูปแบบการสร้างสรรค์ท่าเต้น, รูปแบบการแปรแถว, การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบท่าเต้น, สถานที่ฝึกซ้อมการแสดง ในกรณีทั้ง 3 โรงเรียน ที่ผ่านการ

คัดเลือกให้แสดงนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งนั้น ได้รับความสนใจจากผู้ปกครองจากชุมชนและสถาบันต่าง ๆ ในปัจจุบันมีการจัดประกวดการแสดงวงดนตรีลูกทุ่งเพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษเฉพาะด้านของเยาวชนหลายโครงการ อาทิ รายการชิงช้าสวรรค์ โครงการศิลปหัตถกรรมนักเรียน โครงการแข่งขันของ ป.ป.ส. เป็นต้น

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นสมควรที่จะศึกษา ถึงองค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้ทราบถึงองค์ประกอบการแสดงทางด้านการสร้างสรรค์นาฏกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จ ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาและพัฒนางานทางด้านนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคามต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม

สมมติฐานการวิจัย

หาไม่วงดนตรีลูกทุ่งจึงได้รับความสนใจจากกลุ่มเยาวชน และผู้คนทั่วไป มีการสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันในรายการต่าง ๆ

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ศึกษาการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม 3 โรงเรียนได้แก่ โรงเรียนวาปีปทุม เพลงองค์เดียวในโลก โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ เพลงคิดถึงบ้างเนื้อ โรงเรียนผดุงนารีเพลงพระเทพาทรบุญ โดยศึกษาข้อมูลภาคสนาม ในด้านองค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่ง ทั้งสิ้น 10 หัวข้อ ดังนี้

1. การกำหนดรูปแบบการแสดง
2. การคัดเลือกบทเพลง
3. การคัดเลือคนักร้อง
4. การคัดเลือคนักดนตรี
5. การคัดเลือกแดนเซอร์ (Dancer)
6. รูปแบบการสร้างสรรค์ท่าเต้น
7. รูปแบบการแปรแถว
8. การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
9. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบท่าเต้น
10. สถานที่ฝึกซ้อมการแสดง

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัย

พื้นที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการของนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดมหาสารคามผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ในการศึกษาหาข้อมูล โดยพิจารณาจากโรงเรียนที่มีวงดนตรีลูกทุ่งเกิดขึ้นในช่วง พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน ที่ได้รับรางวัลจากการประกวดในโครงการต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 3 ชุดการแสดง ได้แก่ โรงเรียนวาปีปทุม โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ และโรงเรียนผดุงนารี

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนผดุงนารี, โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์และโรงเรียนวาปีปทุม

4. ด้านวิธีวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Document) เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Study) โดยการสำรวจ สัมภาษณ์ สังเกต การสนทนากลุ่มแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ จากนั้นก็นำข้อมูลที่ได้จากวิธีข้างต้นทั้งหมดมาเก็บรวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูลเป็นหมวดหมู่ วิเคราะห์ข้อมูล และสุดท้ายคือการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการวิจัยเรื่องพัฒนาการนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม ได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน 2554 ถึงเดือน ตุลาคม 2556

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกประชากรกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาออกเป็นกลุ่มดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนผดุงนารี, โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์, และโรงเรียนวาปีปทุม กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจึงทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็น 3 กลุ่มดังนี้

1.1 กลุ่มผู้รู้ จำนวน 3 คน ได้แก่

1.1.1 พ.ต.ท.วิชา โพธิ์เวส ผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีวิทยาลัยดุริยางคศิลป์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.1.2 คุณชุดิเดช ทองอยู่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบท่าเต้นที่มีชื่อเสียงผู้บริหารบริษัท ไทยแดนซ์ จำกัด

1.1.3 ดร. สุชาติ สุขนา ผู้เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม

1.2 กลุ่มผู้ปฏิบัติ ได้แก่

1.2.1 นักเรียนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของแต่ละโรงเรียน จำนวน 12 คน คือ นักเรียนโรงเรียนผดุงนารี 4 คน โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ 4 คน และโรงเรียนวาปีปทุม 4 คน

1.2.2 ครูควบคุมวงจำนวน 6 คน คือ อาจารย์จิราภรณ์ ศรีบุรี โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อาจารย์ก้องสุริยา สารพิมพ์ โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ อาจารย์วรุญทศ จันทมูล โรงเรียนผดุงนารี อาจารย์นาคยา นาคศรีเคน โรงเรียนผดุงนารี อาจารย์วิชรัตน์ ยะสานติพิทย โรงเรียนวาปีปทุมและ นายภัคพิตร วัฒนินุลย์กิจ โรงเรียนวาปีปทุม

1.2.3 ผู้ออกแบบทำเต้นจำนวน 4 คน คือ นายเรืองยุทธ สระแก้ว นักออกแบบทำเต้น จากบางกอกซี้ดี บัลเลต์ นายสรวิศ ธีรรัตน์รักษ์ นักเต้นอิสระ นางสาวธัญลักษณ์ มุลสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และนายณพศักดิ์ สมสนุก นักเต้นอิสระ

1.3 กลุ่มผู้สนับสนุนหรือกลุ่มบุคคลทั่วไป จำนวน 15 คน คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนผดุงนารี 4 คน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวาปีปทุม 4 คน ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์ 4 คน ประชาชนทั่วไป 3 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย

2.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) แบบไม่มีโครงสร้าง (Informal Interview) เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งในการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างนี้ใช้สัมภาษณ์ครู และผู้ออกแบบทำเต้นในโรงเรียน

2.2 แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ใช้ในการสังเกตกลุ่มการฝึกซ้อมการแสดงและการแสดงจริงของวงดนตรีลูกทุ่งในพื้นที่ผู้วิจัยเองจะต้องลงพื้นที่เพื่อเข้าร่วมสังเกตการณ์ด้วยโดยใช้อุปกรณ์ตั้งกล้องถ่ายภาพ, เครื่องบันทึกเสียง, กล้องวิดีโอ

2.3 สนทนากลุ่ม (Focus Groups Interview) ใช้สัมภาษณ์นักเรียน, ผู้ปกครอง, ครู ของโรงเรียนนั้น ๆ เพื่อศึกษาถึงประเด็นรูปแบบการแสดงการนำเสนอ การฝึกซ้อม แดนเซอร์ (Dancer) นักดนตรี การแต่งกาย การออกแบบทำเต้น เป็นต้น

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้หลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีลักษณะอันสอดคล้องกับความมุ่งหมาย

ของการวิจัย ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูล 2 ลักษณะคือ

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งในด้านประวัติความเป็นมา พัฒนาการของวงดนตรีลูกทุ่ง ที่ประกอบด้วย รูปแบบการแสดง นักแสดง นักร้อง ดนตรี รูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับพื้นที่ทำการวิจัย ตลอดจนศึกษาเอกสารและแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

3.1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนาฏกรรม

3.1.2 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับวงดนตรีลูกทุ่ง

3.1.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสร้างสรรค์

นาฏกรรม

3.1.4 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1) ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม ได้แก่ สำนักอังกฤษ (British School) ประกอบด้วย สมิท (G. Elliot Smith), เพอร์รี (William j. Perry) และริเวอร์ส (W.H.R. Rivers) สำนักเยอรมัน (German School) ประกอบด้วย ฟรีดริช เกรบ (Fritz Graeb), วิลเฮล์ม ชมิดท์ (Wilhelm Schmidt) สำนักอเมริกัน (American School) ประกอบด้วย Clark Wissler และ Alfred Kroeber

2) ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์ ได้แก่ ประสิทธิ์ กายพลอน, เรืองอุไร กุศลาคัย, กระแส มลายาภรณ์, วันเนาว์ อยู่เต็น, เจตนา นาควัชร, อารี สุทธิพันธุ์, โอเมอร์ (Homer), โซเครตีส (Socrates), เพลโต (Plato), อริสโตเติล (Aristotle), คานท์ (Kant), สัตยานา (Santayana),

3) ทฤษฎีการเคลื่อนไหว ได้แก่ ฟิรพงศ์ เสนไสย์

4) ทฤษฎีความสมดุลและอสมดุล ได้แก่ ฟิรพงศ์ เสนไสย์

3.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) งานวิจัยในประเทศ ได้แก่ ธีรรัตน์ สิลาลิสุสุระกุล, ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ, วิทยา สุทธิจันทร์, อาจารย์ ไซสิทธิ์นุชิต, อุษา สบฤกษ์,

2) งานวิจัยต่างประเทศ ได้แก่ Meeker, Myers-Moro, แบนนิสเตอร์, Shahriari, Bernard-Johnston, Jean, Koontz, O'Donnell, Prescott, Kennedy

3.2 การเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Studies)

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการ ดังนี้

3.2.1 การสังเกต (Observation) แบ่งออกเป็น การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) โดยผู้วิจัยได้ลงพื้นที่ ที่ทำการวิจัยโดยร่วมกิจกรรมในการแสดงวงดนตรีลูกทุ่ง สังเกตโดยการเข้าร่วมฝึกซ้อมการแสดงเพื่อทราบถึง องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดเป็นการแสดงนาฏกรรมในวงดนตรี

ลูกทุกระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดมหาสารคาม

3.2.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non – Participant Observation) โดยผู้วิจัยได้สังเกตรูปแบบการแสดงวงดนตรีลูกทุ่งในงานต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนเข้าร่วมการแสดง เช่น งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน,งานประกวดในรายการชิงช้าสวรรค์โดยมีได้ลงมือร่วมปฏิบัติจริง แต่เป็นการซักถามและจดบันทึกเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.2.3 การสัมภาษณ์ (Interview) แบ่งออกเป็น 2 แบบคือการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่มีโครงสร้าง (Informal Interview)

1) การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามแนวทางของแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจกรรมนาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งในพื้นที่ที่กำหนดไว้คือ โรงเรียนผดุงนารี, โรงเรียนโกสุมพิทยาสรรค์และโรงเรียนวาปีปทุม ในจังหวัดมหาสารคาม

2) การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Informal Interview) ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิดเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาคำตอบโดยใช้ทฤษฎี จากผู้รู้ ผู้แสดง ผู้ชม ในพื้นที่

3) การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussing) โดยคัดเลือกตัวแทนนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมผู้ออกแบบท่าเต้น เข้าร่วมสนทนาภายในกลุ่มเดียวกัน ตามความละเอียดและแตกต่างกันของข้อมูลที่ต้องการ เพื่อหาคำตอบในเรื่องการแสดง

4. การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและข้อมูลจากภาคสนาม โดยแยกตามความมุ่งหมายของการวิจัย แล้วนำมาจัดกระทำข้อมูลดังนี้

4.1 นำข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้จากเอกสารต่าง ๆ มาศึกษาอย่างละเอียดพร้อมจัดระบบหมวดหมู่ ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

4.2 นำข้อมูลจากภาคสนามที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์และสนทนากลุ่มที่ได้บันทึกไว้ทั้งแบบจดบันทึกและอัดเสียงนำมาถอดความจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและทำการสรุปสาระสำคัญตามประเด็นที่ทำการศึกษา

4.3 นำข้อมูลทั้งที่ได้จากการเก็บเอกสารและข้อมูลภาคสนามตามที่รวบรวมได้จากการสำรวจเบื้องต้นไม่ว่าจะโดยวิธีการ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มและมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่ง

หมายของการวิจัยโดยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมจากเอกสารและข้อมูลจากภาคสนามที่ได้จากการกระบวนการการสังเกต การสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม มาทำการวิเคราะห์ตามขั้นตอนดังนี้

5.1 ตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จากกลุ่มประชากรตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้รู้, กลุ่มผู้ปฏิบัติ, และกลุ่มผู้สนับสนุนทั่วไป

5.2 นำข้อมูลที่ได้มาจัดหมวดหมู่ตามองค์ประกอบของการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่ง ได้แก่ เพลงช้า, เพลงเร็ว,ดนตรี, นักร้อง, แดนเซอร์(Dancer), เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, ฉากหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง

5.3 สรุปและวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละกลุ่มที่ได้จากเครื่องมือวิจัย เช่น การลงพื้นที่ การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และไม่มีโครงสร้าง การสังเกต การสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม

5.4 นำข้อมูลที่ได้ในแต่ละหมวดหมู่มาจัดเรียบเรียงตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้ ศึกษาถึงการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุกระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม

6. การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในลักษณะเชิงพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย

การแสดงที่ปรากฏขึ้นในปัจจุบันของการแสดงวงดนตรีลูกทุ่งเป็นการแสดงของนาฏศิลป์ประยุกต์ที่เกิดจากการนำทำรำนาฏศิลป์ไทยและท่าเต้นบัลเล่ต์ (Ballet) มาปรับใช้ให้เกิดเป็นกระบวนการท่าเต้นที่ผ่านการทดลอง การนำเอาท่ารำนานาฏศิลป์ 2 ประเภท มาประกอบสร้างเป็นกระบวนการท่าเต้น ซึ่งการสร้างสรรค์จะประสบความสำเร็จเป็นผลงานได้ นอกจากต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์เป็นตัวกำหนดแนวทางและรูปแบบแล้ว ยังต้องอาศัยประสบการณ์ของศิลปินซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตน เป็นความชำนาญที่เกิดจากการฝึกฝนความพยายามและความอดทนเพราะฝีมือที่สะสมมาจะสามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีความงามอันเยี่ยมยอดได้ นอกจากนี้ยังต้องอาศัยวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ มาใช้ในการสร้างสรรค์ด้วยเช่นกัน วัสดุอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์แบ่งออกเป็น วัสดุที่ใช้เป็นสื่อในการแสดงออก และเครื่องมือที่ใช้สร้างสรรค์ให้เกิดผลงานตามความชำนาญของศิลปินที่เกิดจากการฝึกฝนเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ผู้วิจัยสามารถสรุปเนื้อหา ดังนี้

ตารางที่ 1 สรปองค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งทั้ง 3 โรงเรียน

สรปองค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งทั้ง 3 โรงเรียน			
หัวข้อ	โรงเรียนวาปีปทุม	โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์	โรงเรียนผดุงนารี
1. การกำหนดรูปแบบการแสดง	มีกระบวนการถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ผู้ปฏิบัติที่ชัดเจนการนำเสนอเน้นความเป็นไทย	มีการประชุมตามลำดับขั้นตอนการทำงานมีครูและผู้แสดงที่มีความสามารถทางด้านการเต้น	มีการคัดเลือกครูที่มีความสนใจและนักเรียนที่มีพื้นฐานทางด้านการรำการแสดงเน้นความเป็นไทย
2. การคัดเลือกบทเพลง	การยิदनักเรียนเป็นศูนย์กลางในการคัดเลือกบทเพลง	การยิदनักเรียนเป็นศูนย์กลางในการคัดเลือกบทเพลง	การยิदनักเรียนเป็นศูนย์กลางในการคัดเลือกบทเพลง
3. การคัดเลือกนักร้อง	นักร้องมีพื้นฐานทางด้านการร้องที่ดีและระยะเวลาในการฝึกซ้อม	นักร้องมีพื้นฐานทางด้านการร้องที่ดีและผู้ปกครองให้ความสำคัญ	ความสามารถและระยะเวลาในการฝึกซ้อม
4. การคัดเลือกนักดนตรี	นักเรียนที่มีความสามารถทางด้านดนตรี	นักเรียนที่มีความสามารถทางด้านดนตรีที่มีเวลาในการฝึกซ้อม	เป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานของวงโยธวาทิต
*ส่วนเสริม 4.1 ดนตรีไทย	ไม่มี	ไม่มี	เปิงมางกับซอฮู้
*ส่วนเสริม 4.2 ดนตรีสากล	มี 5 กลุ่ม ดังนี้ เครื่องสาย, เครื่องลมไม้, เครื่องลมทองเหลือง, เครื่องลมนั้วและเครื่องกระทบ	มี 5 กลุ่ม ดังนี้ เครื่องสาย, เครื่องลมไม้, เครื่องลมทองเหลือง, เครื่องลมนั้วและเครื่องกระทบ	มี 5 กลุ่ม ดังนี้ เครื่องสาย, เครื่องลมไม้, เครื่องลมทองเหลือง, เครื่องลมนั้วและเครื่องกระทบ
5. การคัดเลือกแดนเซอร์ (Dancer)	พื้นฐานทางด้านการแสดงพอสมควรและมีระบบการดูแลอย่างเป็นครอบครัว	มีพื้นฐานทางด้านการแสดงและระยะเวลาในการฝึกซ้อม	มีพื้นฐานทางด้านการรำมากกว่าการเต้นแต่ระยะเวลามีการฝึกซ้อมน้อย
6. รูปแบบการสร้างสรรค้ทำเต้น	จากประสบการณ์ของครูผู้ถ่ายทอดและพื้นฐานของผู้แสดงมีทั้งหมด 31 กระบวนท่า	จากประสบการณ์ของครูผู้ถ่ายทอดและพื้นฐานของผู้แสดงมีทั้งหมด 74กระบวน ท่า	จากประสบการณ์ของครูผู้ถ่ายทอดและพื้นฐานของผู้แสดงมีทั้งหมด 57 กระบวนท่า
*ส่วนเสริม 6.1 ทำเต้นที่ไม่มี การผสมผสาน	8 กระบวนท่า	24 กระบวนท่า	6 กระบวนท่า
*ส่วนเสริม 6.2 มีการนำท่ารำของนาฏศิลป์ไทยมาปรับใช้	3 กระบวนท่า	2 กระบวนท่า	24 กระบวนท่า
*ส่วนเสริม 6.3 มีการนำท่าเต้นบัลเลต์(Ballrt)มาปรับใช้	12 กระบวนท่า	48 กระบวนท่า	8 กระบวนท่า

*ส่วนเสริม 6.4 มีการนำท่ารำ ของนาฏศิลป์ไทยผสม ผสานกับท่าเต้นบัลเลต์ (Ballet)	8 กระบวนท่า	ไม่มี	19 กระบวนท่า
7. รูปแบบการ แปรแถว	เน้นการเดินแถวตามเนื้อเพลง	เน้นการเดินแถวตามจังหวะดนตรี	เน้นการเดินแถวตามเนื้อเพลง
8. การออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย	เน้นลักษณะความเป็นไทย มากกว่าสมัยใหม่และมีใช้โทสนสี เป็นการนำเสนอ	เน้นสีสันทึ่สะดุดตาผู้ชมโดยนำ ชนไก่มาประดับตกแต่งและเสื้อผ้า เป็นลักษณะสมัยใหม่	มีการนำรูปแบบโครงสร้างเสื้อผ้า ของนาฏศิลป์ไทยประยุกต์ใช้ โดยการผสมผสานกับสมัยใหม่
9. อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบ ท่าเต้น	เกิดการวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลง	ไม่มี	เกิดการวิเคราะห์เนื้อหาของบทเพลง
10. สถานที่ฝึกซ้อมการ แสดง	เป็นห้องที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก และไม่มีสิ่งรบกวนสมาธิต่อการ ฝึกซ้อม	เป็นห้องที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก และไม่มีสิ่งรบกวนสมาธิต่อการ ฝึกซ้อม	เป็นห้องที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก และไม่มีสิ่งรบกวนสมาธิต่อการ ฝึกซ้อม

อภิปรายผล

องค์ประกอบการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคามพบว่าวงดนตรีลูกทุ่งอันประกอบไปด้วย ศิลปะทางดนตรี ศิลปะทางการร้องเพลง ศิลปะทางการเต้น และศิลปะในการออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทั้งนี้การแสดง ที่มีองค์ประกอบการสร้างสรรค์ ดังนี้ การกำหนดรูปแบบการแสดง, การคัดเลือกบทเพลง, การคัดเลือกนักร้อง, การคัดเลือกนักดนตรี, การคัดเลือกแดนเซอร์ (Dancer), รูปแบบการสร้างสรรค์ท่าเต้น, รูปแบบการแปรแถว, การออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย, อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบท่าเต้นและสถานที่ฝึกซ้อมการแสดง วงดนตรีลูกทุ่งในปัจจุบันเป็นการแสดงของนาฏศิลป์ประยุกต์ที่เกิดจากการนำท่ารำนานาฏศิลป์ไทย อาทิ ท่าสอดสร้อยมาลา, ท่ารำอวยพร, ท่าสอดสูง, ท่าเทพพนม เป็นต้น ผสมผสานกับท่าเต้นบัลเลต์ (Ballet) อาทิ ท่า Pose à la second with grand plie' ท่า Pose en face point tendu à la seconde with demi plie' ท่า Pose efface with demi plie' ท่า 1st arabesque ท่า Attitude à terre ท่า Pose à la second ท่า En face tendu de vent ท่า 2nd arabesque ท่า Battements de' gage's ท่า Pose efface front pointe tendue และท่า split มาปรับใช้ให้เกิดเป็นกระบวนท่าเต้นที่ผ่านการทดลอง คัดเลือกเอานาฏศิลป์ 2 สกุล มาประกอบสร้างเป็นกระบวนท่าเต้นที่สวยงามอย่างลงตัว ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้ออกแบบท่าเต้นในการปรุงแต่งลีลาท่าทางเพื่อนำไปใช้ในวงดนตรีลูกทุ่งแต่ในปัจจุบันทุกวงได้ให้ความสำคัญเน้นหนักไป

ที่ชุด เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของแดนเซอร์ (Dancer) , ฉาก หรือ อุปกรณ์ประกอบการแสดง มากกว่าการร้องเพลง ในการสร้างสรรค์นาฏกรรมในวงดนตรีลูกทุ่งระดับมัธยมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม นั้นสุนทรียศาสตร์จะปรากฏอยู่หลายแขนงด้วยกัน อาทิ ความงามในดนตรี ที่มีความไพเราะ จังหวะสนุกสนาน กระชับ ความงามในท่าทางการเดินของ แดนเซอร์ (Dancer) ท่าเต้นที่ลงจังหวะให้ความตื่นเต้น สะดุดตา ความงามในเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่สีสันสวยงาม มองแล้วสะดุดตา มีความเหมาะสมกับชุดการแสดง ความสุนทรีย์ในเสียงเพลงที่ฟังแล้วรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเพลงตามอาการการถ่ายทอดอารมณ์ของนักร้อง เนื้อหาทำนองของบทเพลง เป็นต้น ทั้งนี้แล้วจะเกิดสุนทรียได้ก็ขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ในแต่ละบุคคลด้วย

ข้อเสนอแนะเมื่อนำผลการวิจัยไปใช้

การปฏิบัติงานที่ดีอย่างมีระบบต้องปฏิบัติตามอย่างชัดเจน เช่นการแบ่งหน้าที่ การจัดสรรงบประมาณหรือการคัดเลือกนักเรียนผู้มีความสามารถเฉพาะด้านเข้าร่วมกิจกรรม ผลการสร้างสรรค์ก็จะประสบความสำเร็จ อาทิ การบรรเลงดนตรีประเภทวงดนตรีลูกทุ่งให้ประสบความสำเร็จ นักดนตรีจะต้องอ่านโน้ตดนตรีออก และมีความเพียรพยายามในการฝึกซ้อมและฟังสำนึกอยู่เสมอว่างานทุกอย่างจะประสบความสำเร็จได้ต้องเกิดจากความเพียรพยายามและหมั่นฝึกซ้อมอยู่เสมอ ระยะเวลาในการฝึกซ้อมนักเต้นทุกคนจะต้องรู้จักแบ่งหน้าที่ของตนเองและรับผิดชอบต่อหน้าที่นั้นให้ดีที่สุด ส่วนนักแสดงจะต้องมี

ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำเต้นที่เกิดขึ้นจากการปรับใช้จากทำรำนานาศิลป์ไทยและทำเต้นบัลเลต์ (Ballet) สิ่งสำคัญที่สุดนักแสดงทุกคนจะต้องสามารถสื่ออารมณ์ร่วมกับการแสดงได้ สำหรับผู้ที่สนใจทางด้านศิลปะการแสดงข้อมูลในส่วนที่เพิ่มเติมหรือเสนอแนะ ผู้วิจัยพบว่าข้อมูลในส่วนที่ต้องการศึกษามีดังนี้ การวิเคราะห์ตัวละครประกอบก่อนเข้าการแสดง, การวิเคราะห์ฉากที่ใช้ในการแสดง และการวิเคราะห์ข้อมูลในกระบวนการออกแบบทำเต้นที่นำลักษณะการเต้นของท่าแจ๊ส (Jazz) ไปรามาปรับใช้ให้เกิดเป็นกระบวนการทำเต้นใหม่, หลักการออกแบบเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายวิธีการคัดเลือกเนื้อผ้าที่นำมาตัดเย็บที่เอื้อต่อการแสดง เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ขจร ฝ้ายเทศ. (2548). **การสื่อสารทางการเมืองในเพลงไทยลูกทุ่ง พ.ศ.2507-2547**. ปรินญา
- มหาบัณฑิต. สาขาวิชาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. คณะกรรมการบริหารและพัฒนาหลักสูตรการศึกษาระดับบัณฑิต (5ปี) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2550). **นาฏศิลป์ไทยสร้างสรรค์ (จินตนาการ)**. งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องไทยศึกษาในงานประชุมนานาชาติ ไทยศึกษา ครั้งที่ 10 เพื่อการเฉลิมฉลองเนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ 80 พรรษา ปีพุทธศักราช 2550 : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนิต อยู่โพธิ์. (2516). **ศิลปะละครคนรำหรือคู่มือนาฏศิลป์ไทย**. กรุงเทพมหานคร :
- ศิริพร กรอบทอง. (2547). **วิวัฒนาการเพลงลูกทุ่งในสังคมไทย**. กรุงเทพฯ : พันธกิจ.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2547). **หลักการแสดงนาฏศิลป์ทริทรรศน์**. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.